Η θάλασσα του βίου (Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Οκτωβρίου, 2018

«Του βίου την θάλασσαν, υψουμένην καθορών, των πειρασμών τω κλύδωνι, τω ευδίω λιμένι σου προσδραμών, βοώ σοι· ανάγαγε εκ φθοράς την ζωήν μου Πολυέλεε».

Ο υμνογράφος της Εκκλησίας, φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, έρχεται να μας μιλήσει και να μας εκφράσει, μέσω αυτού του ειρμού, ότι ο βίος κάθε ανθρώπου είναι μια θάλασσα, και αυτή η θάλασσα πότε έχει γαλήνη, πότε αρχίζει να έχει λίγη τρικυμία, πότε δυναμώνει κι αποκτά μποφόρ και πότε πότε γίνεται άκρως απειλητική στο να καταποντιστούν όχι μόνο βάρκες και καΐκια, αλλά και υπερωκεάνια. Κάθε άνθρωπος που ζει σ' αυτή τη ζωή πλέει στη θάλασσα του βίου. Κι επομένως, εφόσον πλέει στη θάλασσα, είναι πάρα πολύ φυσικό και επόμενο να συναντήσει όλες αυτές τις αλλοιώσεις που η μια διαδέχεται την άλλη σε όλη τη ζωή του ανθρώπου.

Κάθε καπετάνιος που η εργασία του είναι να κάνει ταξίδια, να πλέει στη θάλασσα, προσπαθεί, όσο το δυνατόν, το καράβι, το εργαλείο του εμπορίου του, να το κάνει στερεό και ανάλογο σε αντοχή με τις φουρτούνες που προβλέπει η πείρα του. Και όπως τα σημερινά αεροπλάνα τα κατασκευάζουν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αντέχουν σε κάθε καιρό για να είναι, κατά κάποιο τρόπο, απρόσβλητα στις αλλοιώσεις που θα δέχονται στη διαδρομή τους και στην πορεία τους, έτσι και τα καράβια.

Αυτό θέλει να πει ότι και εμείς, που θες είμαστε καπετάνιοι, θες ότι είμαστε καράβια οι ίδιοι, οφείλουμε να προβλέπουμε αυτές τις τρικυμίες της ζωής οι οποίες είναι ολοφάνερες και από προσωπική εμπειρία και από ό,τι βλέπουμε στην ανθρώπινη ζωή, τα πόσα κάθε άνθρωπος περνάει. Οικογενειακά βάρη, στενοχώριες, πειρασμούς, θλίψεις από ασθένειες, από οικονομικά, από τα παιδιά, από τόσα και τόσα, τα οποία βέβαια δεν μπορούμε να τα αριθμήσουμε. Όλα αυτά δημιουργούν τις διάφορες τρικυμίες, τις διάφορες αλλοιώσεις και στη θάλασσα και στον αέρα. Και επομένως οφείλουμε, κατά χρέος, κατά κανόνα και κατ' ανάγκην να βρεθούμε απέναντι όλων αυτών των αλλοιώσεων, των τρικυμιών, **να βρεθούμε σε κατάσταση αντοχής, ώστε να μην υποστούμε ναυάγιο, πτώση, καταστροφή**.

Γι' αυτό ακριβώς, **αυτό που πρέπει να κατασκευάσουμε είναι ο εαυτός μας. Να είμαστε κοντά στον μεγάλο καπετάνιο, ο οποίος είναι ο Χριστός** , που μας δίνει τις σωστές κατευθύνσεις και τον οποίο πρέπει να έχουμε στο τιμόνι μας

σαν οδηγό, σαν καπετάνιο, σαν πυξίδα. Πρέπει όλ' αυτά να τα λάβουμε υπόψιν ώστε, διερχόμενοι τη θάλασσα και πλέοντες στον αέρα, να βρεθούμε έτσι ανθεκτικοί να τα αντιμετωπίσουμε.

Οι **θλίψεις** είναι οι διάφορες τρικυμίες, και στις τρικυμίες πρέπει να βρεθούμε ανθεκτικοί. Τι θέλει να πει αυτό; Ότι πρέπει να προετοιμάζουμε τον εαυτό μας εκ πείρας και από πρόβλεψη, όπως προβλέπουν και οι καπεταναίοι από τα διάφορα σημεία το τι μέλλει να γίνει στη θάλασσα και παίρνουν τα ανάλογα μέτρα. Έτσι και εμείς οι ίδιοι θα παίρνουμε τα ανάλογα **μέτρα αντιμετωπίσεως στο να υπομείνουμε τις θλίψεις και τους πειρασμούς**. Με τι; **Με το πνεύμα της υπομονής, της καρτερίας, της μακροθυμίας, και μάλιστα με την παραμονή μας στον Νόμο του Θεού, στον Νόμο του Ευαγγελίου, στις διατάξεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, ώστε να είμαστε απρόσβλητοι τόσο από τις κατά κόσμον θλίψεις όσο και από τις τρικυμίες, οι οποίες δημιουργούνται από διάφορες επιβουλές του Σατανά, που έχουν σκοπό να μας υποσκελίσουν και να μας κάνουν να ξεφύγουμε από την Εκκλησία** . Και έτσι να διακινδυνέψουμε να πέσουμε σε αίρεση και σ' οτιδήποτε άλλο μπορεί να μας βγάλει από την Εκκλησία, διότι **μόνο διά της Εκκλησίας γίνεται η σωτηρία κάθε χριστιανού**.

[Από το περιοδικό «Όσιος Φιλόθεος της Πάρου» 17, έκδ. "Ορθόδοξος Κυψέλη¨, σ. 16, άρθρο «Περί πειρασμών και θλίψεων» (απόσπασμα)]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*